

Arrest

nr. 225 589 van 2 september 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 25 maart 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 februari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 april 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 augustus 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Servisch staatsburger van Albanese origine afkomstig uit Norçë (Preshevë). Toen u 20 jaar oud was, begon u een relatie met A.H. (...), een man uit Rahovicë, een naburig dorp. In 2009 ontdekte u dat u zwanger was en omdat A. (...) gehuwd was en kinderen had met zijn wettelijke echtgenote en deze niets mochten weten van jullie relatie en uw zwangerschap, besloot hij om u mee te nemen naar Cacak in CentraalServië. Op 26 november 2009 beviel u van uw zoon D. (...), maar jullie gaven zijn geboorte niet aan bij de Servische autoriteiten. A. (...) sloot u de daaropvolgende maanden op in jullie woning in Cacak omdat hij niet wou dat iemand het bestaan van D. (...) te weten zou komen. Hij dreigde er zelfs mee D. (...) naar een weeshuis te brengen. Eenmaal bracht hij u een messteek toe. Na zes maanden was de maat vol voor u en keerde u terug naar uw familie in Preshevë. U bleef steeds binnenshuis uit vrees voor A. (...).A. (...) kwam nog enkele keren

naar uw ouderlijke woning om zijn zoon op te eisen. Zijn bezoek ontvaardde steeds in een ruzie met uw familie. Intussen had de gemeente Cacak contact opgenomen met de gemeente Preshevë om hen te informeren dat D. (...) nog niet ingeschreven was in het bevolkingsregister. De gemeente Preshevë nam hierop alle formaliteiten voor haar rekening. Enkel uw naam werd vermeld op de geboorteakte van D. (...) en uw zoon nam bijgevolg ook uw familienaam over. Een jaar na uw breuk met A. (...) bracht uw familie u in contact met M.A. (...), een Kosovaar die in Duitsland verbleef. Jullie families regelden een huwelijk. Dit huwelijk werd niet op een officiële wijze bekrachtigd noch werd er, omdat u reeds een zoon had, een traditioneel huwelijksfeest georganiseerd. U reisde wel naar Duitsland en trok bij M. (...) in. Al snel werd u opnieuw zwanger. Na drie maanden diende u Duitsland alweer te verlaten omdat u zonder een geldig visum niet langer in de Schengenzone mocht verblijven. Zes weken na uw terugkeer uit Duitsland hoorde u dat M. (...) gearresteerd was en in Duitsland in de gevangenis zat. Op 19 mei 2012 werd uw dochter Q. (...) geboren. Een jaar of anderhalf jaar later werd M. (...) vrijgelaten uit de gevangenis en keerde hij terug naar zijn geboortestad Podujevë in Kosovo. U ging samen met uw kinderen bij hem in Podujevë wonen. Jullie relatie hield echter niet lang stand: M. (...) begaf zich in het criminele milieu, zat in de wereld van de prostitutie en wou uiteindelijk ook u inzetten om op deze wijze geld te verdienen. U zag dit absoluut niet zitten en eind 2014 keerde u na zeven of acht maanden in Kosovo gewoond te hebben samen met uw kinderen terug naar Preshevë. Uw vader overleed in diezelfde periode. Omdat A. (...) nogmaals uw zoon D. (...) kwam opeisen en ermee dreigde om hem naar een weeshuis te brengen, vertrok u in januari 2015 naar Duitsland. U verzocht aldaar om internationale bescherming. Tijdens uw verblijf in Duitsland las u op het internet dat A. (...) aan de grens tussen Hongarije en Servië was aangehouden omdat hij een hoeveelheid drugs bij zich had. Hij werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van ongeveer vier jaar. U las op het internet ook dat hij normaliter in augustus 2018 zou vrijkomen. Na acht maanden in Duitsland verbleven te hebben werd uw verzoek om internationale bescherming afgewezen en keerde u vrijwillig terug naar Servië, alwaar u ging wonen in uw ouderlijke woning waar ook uw broer en zijn gezin verbleven. Gedurende twee en een half jaar had u een rustig leven en had u geen enkel contact meer met A. (...) en M. (...), de vaders van uw kinderen. Hoewel jullie allen een sociale uitkering kregen van de gemeente Preshevë, had uw familie het financieel niet gemakkelijk omdat zowel uw moeder, uw broer als uw schoonzus medische problemen kenden. Vooral uw broer wou een rustig leven leiden en hij was dan ook niet geheel gediend van de aanwezigheid van u en uw kinderen. Meermaals schold hij u uit en verschillende keren gaf hij u een mep. Om de situatie te laten bekoelen ging u vaak op bezoek bij uw twee zussen of bij de schoonfamilie van uw broer in Macedonië. In maart 2018 liet uw broer u verstaan dat u en uw kinderen niet langer bij hen konden blijven. U verliet hierop uw ouderlijke woning samen met uw kinderen. U verbleef gedurende een week afwisselend bij uw twee zussen. Daarna overnachtten jullie nog een aantal keer in een hotel. U besloot om Servië opnieuw te verlaten en op 17 maart 2018 nam u samen met uw twee kinderen de bus naar België. U verzocht uiteindelijk op 21 maart 2018 om internationale bescherming. Bij een eventuele terugkeer naar Servië vreest u nergens terecht te kunnen. Bovendien heeft u schrik dat A. (...) uw zoon D. (...) zal afnemen en in een weeshuis zal steken. U weet niet of A. (...) in augustus 2018 is vrijgekomen uit de gevangenis. Ter staving van uw identiteit en/of uw asielmotieven legde u de volgende documenten neer: uw paspoort; uw identiteitskaart; de paspoorten van uw kinderen; de geboorteaktes van uw kinderen; een schrijven van de sociale dienst van de gemeente Preshevë d.d. 12 mei 2010 betreffende de inschrijving van uw zoon D. (...); en een op uw vraag opgesteld schrijven van de sociale dienst van de gemeente Preshevë d.d. 7 september 2018 waarin uw persoonlijke en familiale situatie wordt uitgelegd.

A. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. U verklaarde weliswaar vergeetachtig te zijn, maar liet na in dit verband medische attesten neer te leggen die uw geheugenproblemen kunnen ondersteunen. Nochtans werd u gevraagd dergelijke documenten neer te leggen (CGVS 2, p. 4). Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient voorts geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend.

Vooreerst kan er gewezen worden op enkele tegenstrijdigheden in uw opeenvolgende verklaringen met betrekking tot de recente problemen die u met de vaders van uw kinderen A. (...) en M. (...) zou gekend hebben. Toen u gevraagd werd om een overzicht te geven van alle feiten die geleid hebben tot uw vlucht uit Servië, verklaarde u aanvankelijk dat A.H. (...) u per telefoon had laten weten dat hij dit jaar

[i.e. 2018] vrijgelaten zou worden uit de gevangenis en dat hij uw zoon van u zou afpakken (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Tijdens uw eerste onderhoud op het Commissariaat-generaal stelde u echter dat u sinds uw vertrek naar Duitsland, i.e. begin 2015, niets meer had vernomen van A. (...). De laatste keer dat hij uw zoon D. (...) opeiste was dan ook voordat u naar Duitsland vertrok. U verklaarde bovendien op geen enkele manier nog contact met hem te hebben gehad de afgelopen jaren (CGVS 1, p. 12 en 15). U wist via het internet dat A. (...) in augustus 2018 zou vrijkomen (CGVS 1, p. 16). Geconfronteerd met uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken, ontkende u die zaken op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaard te hebben (CGVS 1, p. 19). Nochtans heeft u deze verklaringen ter goedkeuring ondertekend en gaf u ook bij aanvang van uw eerste onderhoud op het Commissariaat-generaal aan dat u geen opmerkingen had over uw onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken, waardoor uw rechtvaardiging geenszins overtuigt. Ook betreffende M.A. (...), de vader van Q. (...), lopen uw verklaringen uiteen. Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij u via de telefoon had laten weten dat hij uw dochter van u wou afpakken. Hij bracht deze boodschap ook via andere personen over (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Tijdens uw onderhoud op het Commissariaat-generaal daarentegen verklaarde u dat u geen vrees heeft voor uw dochter Q. (...) (CGVS 1, p. 18). U stelde in dit verband dat u na uw verblijf in Kosovo op geen enkele manier nog contact heeft gehad met M. (...). U heeft immers geen telefoonnummer van hem en ook op facebook bent u niet met hem bevriend (CGVS 1, p. 12 en 18). Geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen, vond u het bizar dat dergelijke zaken op de Dienst Vreemdelingenzaken genoteerd werden en kon u zich niet herinneren deze zaken gezegd te hebben (CGVS 1, p. 19). Ook deze argumenten houden geen steek aangezien u, zoals hierboven reeds vermeld, uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken ter goedkeuring ondertekende en u bij aanvang van uw onderhoud op het Commissariaat-generaal aangaf geen opmerkingen te hebben over uw gesprek op de Dienst Vreemdelingenzaken. Dergelijke tegenstrijdige verklaringen doen besluiten dat er aan uw recente problemen met de vaders van uw kinderen geen geloof gehecht kan worden. Deze bevinding wordt extra kracht bijgezet door uw verklaringen dat u na uw terugkeer uit Duitsland in het najaar van 2015 gedurende twee en een half jaar, totdat u naar België kwam, rustig uw leven heeft doorgebracht (CGVS 1, p. 15). Ook de vaststelling dat A. (...) en M. (...) nooit legale stappen ondernomen hebben om uw kinderen te erkennen, het hoederecht over hen te bekomen of bezoekrecht af te dwingen (CGVS 1, p. 6, 8 en 15) bevestigt deze conclusie.

Voorts heeft u niet aannemelijk gemaakt dat, indien u bij terugkeer naar Servië met uw ex-partners toch nog problemen zou krijgen, u geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de in Servië beschikbare beschermingsmogelijkheden. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u in het verleden geen klacht heeft ingediend (CGVS 1, p. 10). Uw motivatie om dit niet te doen, met name dat u problemen wilde vermijden (CGVS 1, p. 10 en 17), kan uw nalaten ter zake geenszins rechtvaardigen. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat in Servië maatregelen werden/worden genomen om de politie en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Servische autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Servische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie voldoende georganiseerd, bemand en uitgerust is om de nodige bescherming te kunnen bieden aan de bevolking en dat de kwaliteit van de politieonderzoeken erop vooruit gaat. De Servische justitie en magistratuur ondergingen de afgelopen jaren ingrijpende hervormingen gericht op het verbeteren van de kwaliteit en onafhankelijkheid ervan. Ofschoon er nog talrijke kritische kanttekeningen gemaakt kunnen worden bij het actuele rechtswezen in Servië, o.a. aangaande de politieke beïnvloeding die in het huidige systeem nog niet uitgesloten is, is de geboekte vooruitgang aanzienlijk te noemen en is de transparantie van het gerecht verhoogd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Uit dezelfde informatie blijkt dat er ook in de Preshevë-vallei mogelijkheden bestaan om in geval van problemen van gemeenschappelijke aard klacht neer te leggen bij de multi-etnische politie (MEP), waarbij ook etnische Albanese agenten tewerkgesteld zijn. De MEP is ondergebracht binnen de bestaande politiestructuren en is belast met de reguliere politietaken in de Preshevëvallei. Uit de informatie blijkt dat de MEP haar politietaken in de haar toegewezen domeinen naar behoren vervult. Zo treedt de MEP op in situaties van huiselijk geweld, drugs (gebruik en smokkel), burenruzies, smokkel en diefstal, verkeersovertredingen, verkrachting,

moord en andere gemeenrechtelijke feiten. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Servische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan o.a. bij het intern controleorgaan van Binnenlandse Zaken en de ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Servië aanwezig zijn. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon er ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, de nodige politieke wil aanwezig is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Servië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen getroffen heeft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden, dit via de nodige anticorruptiestrategieën en bijbehorende actieplannen. Servië beschikt ook over een anticorruptieagentschap dat onder meer toeziet op de implementatie van de maatregelen. De wil om corruptie te bestrijden leidde reeds tot arrestaties van meerdere, soms zelfs hooggeplaatste, functionarissen. In maart 2018 werd een nieuwe wet inzake de bestrijding van georganiseerde misdaad, terrorisme en corruptie van kracht, die voorziet in gespecialiseerde diensten, o.a. op gerechtelijk niveau, om corruptiezaken te onderzoeken en te vervolgen. De Servische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad en corruptie, de zogenaamde community policing, e.d.m. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw problemen met de vaders van uw kinderen in de loop van de jaren voor uw vertrek uit Servië en gelet op uw verklaringen dat uw broer u naar aanleiding van de problemen met de vaders van uw kinderen in maart 2018 heeft buitengezet (CGVS 2, p. 15), rijzen er dan ook stevige twijfels bij de geloofwaardigheid van de problemen met uw broer.

Hoe dan ook kan er, betreffende het feit dat uw broer u af en toe een mep verkocht (CGVS 2, p. 16-17), ook in dit verband verwezen worden naar de in Servië beschikbare beschermingsmogelijkheden, waarop u geen beroep heeft gedaan (CGVS 2, p. 16 en 17). Betreffende uw verklaringen bij terugkeer naar Servië nergens meer terecht te kunnen (CGVS 1, p. 9, 10, 16 en 18; CGVS 2, p. 15 en 17), kan er daarnaast op gewezen worden dat u in het verleden, telkens u problemen had, terug kon keren naar uw ouderlijk huis, daar opgevangen werd en er steeds geruime tijd kon verblijven. Zo kon u na uw terugkeer uit Duitsland gedurende twee en een half jaar rustig in de woning van uw familie in Preshevë doorbrengen (CGVS 1, p. 15). Dat uw familie opeens besluit u niet meer te steunen en u en uw kinderen het huis uitzet, is dan ook weinig aannemelijk. In dit verband dient er verder benadrukt te worden dat uit uw verklaringen blijkt dat u in Preshevë (vermoedelijk) op een wachtlijst staat om een sociale woning te verkrijgen (CGVS 2, p. 14). Hoewel u dit niet zeker wist, stelde u dat u reeds driemaal een aanvraag indiende waardoor de lokale autoriteiten op de hoogte zijn van uw situatie (CGVS 2, p. 18). De door u beweerde corruptie bij het toewijzen van sociale woningen kon u niet ondersteunen met concrete voorbeelden en u erkende niet te weten of er in uw geval corruptie mee gemoeid was (CGVS 2, p. 14 en 15). Voorts dient er gewezen te worden op uw verklaringen dat u in geval van nood steeds terecht kon bij uw twee zussen. U verklaarde in dit verband uitdrukkelijk dat uw zussen uw steun zijn. Wanneer u problemen kende met uw broer, kon u steeds bij hen terecht om er enkele dagen te verblijven. Bovendien gaven zij u geld om in Macedonië op vakantie te gaan waarna u overigens steeds opnieuw introk in de woning van uw broer en betaalden ze uw vlucht naar Duitsland in 2015 en uw vlucht naar België in 2018. Ook kon u voordat u naar België afreisde nog een week bij hen inwonen (CGVS 2, p. 4, 5, 6, 15, 16 en 17). Gevraagd of er geen tijdelijke regeling mogelijk was met uw broer en uw twee zussen in afwachting van het verkrijgen van een sociale woning, stelde u dat dit niet kon. Als enige reden hiervoor gaf u aan dat u problemen had met de vader van uw zoon (CGVS 2, p. 17 en 18). Gezien er, zoals hierboven reeds aangetoond, geen geloof gehecht kan worden aan deze recente problemen, overtuigt uw rechtvaardiging niet. Vanuit België onderhoudt u bovendien contact met uw familie (CGVS 1, p. 11; CGVS 2, p. 3). Voorts blijkt uit niets dat u geen toegang zou hebben tot de arbeidsmarkt om zodoende zelf te kunnen voorzien in uw levensonderhoud. Zo stelde u in Servië nooit gewerkt te hebben omdat dat niet nodig was (CGVS 1, p. 13). U bent ook nooit gaan solliciteren op de private arbeidsmarkt en schreef u nooit in bij een uitzendkantoor. Nochtans stelde u dat vrouwen werk kunnen vinden in het ziekenhuis of in de scholen (CGVS 2, p. 10). U ging enkel naar het arbeidsbureau om administratief in orde te zijn opdat u uw uitkering kon krijgen (CGVS 2, p. 13 en 14). Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat de Servische overheid haar onderdanen steun aanbiedt in de vorm van verschillende uitkeringen, zoals ook blijkt uit uw verklaringen dat uw vader een pensioen had, dat uw

moeder na zijn overlijden hiervan verder kon genieten, dat uw broer en uw schoonzus een uitkering krijgen omwille van zijn arbeidsongeschiktheid en dat u persoonlijk een maandelijkse toelage kreeg van de gemeente Preshevë (CGVS 2, p. 7, 8 en 12). Dit wordt bevestigd in het door u neergelegde schrijven van de sociale dienst van de gemeente Preshevë d.d. 7 september 2018 waaruit blijkt dat u tussen 2011 en 2018 van deze instantie een uitkering toegewezen kreeg. Dat deze uitkering slechts 130 tot 150 euro bedroeg (CGVS 2, p. 11 en 12), wat naar uw mening onvoldoende is om te kunnen leven (CGVS 2, p. 18), doet geen afbreuk aan de vaststelling dat de overheid de Servische bevolking daadwerkelijk hulp en ondersteuning aanbiedt. Uit niets blijkt dan ook dat u bij terugkeer naar Servië nergens terecht zou kunnen of dat er in Servië voor u geen of onvoldoende mogelijkheden zouden zijn om een zelfstandig leven uit te bouwen.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd aan het administratieve dossier toegevoegd. Bovendien wijst het Commissariaat-generaal erop dat het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk "de bewijslast op de verzoeker rust", van toepassing is bij het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming (UNHCR, Handbook on procedures and criteria for determining refugee status, Genève, 1979, p. 51, § 196). Hoewel het begrip 'bewijs' in dit verband met soepelheid moet worden geïnterpreteerd, moet de verzoeker de autoriteit er niettemin van overtuigen dat hij daadwerkelijk voldoet aan de voorwaarden om de status die hij eist, te genieten. U brengt geen enkel concreet element aan dat het mogelijk maakt te bewijzen dat de situatie in Servië zodanig is geëvolueerd dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het dossier werd toegevoegd, niet meer relevant zou zijn.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard om voorgaande vaststellingen te wijzigen. Uw paspoort en uw identiteitskaart tonen uw identiteit en nationaliteit aan, dewelke hier niet betwist worden. De paspoorten en de geboorteaktes van uw kinderen tonen hun identiteit aan en bevestigen uw verklaringen dat hun biologische vaders hen niet erkend hebben. De twee documenten uitgereikt door de sociale dienst van de gemeente Preshevë d.d. 12 mei 2010 en 7 september 2018 geven een schets weer van uw persoonlijke achtergrond en uw moeilijke sociale situatie. Deze documenten doen echter geen afbreuk aan de hierboven gemaakte vaststelling dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Servië nergens terecht zou kunnen of dat er in Servië voor u geen of onvoldoende mogelijkheden zouden zijn om een zelfstandig leven uit te bouwen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster beroept zich in een enig middel op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Volgens verzoekster klopt de motivering inzake de aan haar verweten tegenstrijdigheden niet. Zij betoogt:

"Verzoekende partij heeft haar verhaal helemaal niet kunnen doen voor de DVZ. Zij werd er telkens onderbroken en mocht niet ingaan op de specifieke omstandigheden eigen aan haar verhaal. Hierdoor zijn er klaarblijkelijk misverstanden ontstaan. Verzoekende partij heeft in 2018 telefonisch contact gehad met A. (...), de vader van haar zoon, die bedreigde zijn zoon D. (...) te zullen afpakken. De versie van de feiten dei verwerende partij registreerde op de DVZ klopt dan ook niet. Verzoekende partij volhardt dan ook in haar verklaringen zoals uiteen gezet op het CGVS waar ze de kans kreeg om alles in detail uit te leggen.

Ook het feit dat verzoekende partij geen schrik zou hebben dat haar tweede partner haar dochter Q. (...) zou afpakken klopt niet. Verzoekende partij is immers een alleenstaande vrouw die buitenechtelijke kinderen heeft. De vaders van deze kinderen hebben alle macht en kunnen doen wat ze willen. Verzoekende partij kan zichzelf en haar twee kinderen op geen enkele manier beschermen. Verzoekende partij heeft aldus schrik haar beide kinderen kwijt te raken."

Vervolgens voert verzoekster aan:

"Verwerende partij ziet een en ander over het hoofd: in 2015 is verzoekende partij weliswaar teruggekeerd, maar ze bleef telkens binnen. Bovendien was haar ene ex-partner (A. (...)) in de gevangenis en verbleef haar andere ex-partner (M. (...)) in Kosovo waardoor zij er zich enigszins veilig voelde.

In augustus 2018 is A. (...) echter vrijgekomen. Hij contacteerde verzoekende partij opnieuw per telefoon en dreigde ermee haar zoon af te pakken. De vrees van verzoekende partij vanaf augustus 2018 is aldus weldegelijk reëel en anders dan in 2015! Verwerende partij is bijzonder onzorgvuldig te werk gegaan bij de beoordeling van het relaas van verzoekende partij."

Het theoretische betoog dat verweerder voert inzake de beschermingsmogelijkheden in Servië, heeft volgens verzoekster verder geen uitstaans met haar relaas en vrees.

"Op geen enkel ogenblik heeft verwerende partij gemotiveerd waarom zij meent dat verzoekende partij weldegelijk bescherming zou kunnen genieten in haar land van herkomst.

Vrouwen worden nog steeds systematisch gediscrimineerd in Servië: (eigen onderlijning)

(...)

Immers, verzoekende partij heeft duidelijk uiteengezet dat zij geen klacht kan/durft neer te leggen gezien iedereen er neerkijkt op haar: zij is een ongetrouwde vrouw die twee buitenechtelijke kinderen heeft. Zij werd op straat gezet en mishandeld door haar broer en ook de rest van haar familie moet niets van haar hebben.

Verzoekende partij was doodsbenuwd om een klacht neer te leggen tegen haar ex-partners omdat vrouwen gewoonweg wandelen worden gestuurd en de situatie nog erger wordt eens de (ex) partner op de hoogte wordt gesteld van de klacht? Verzoekende partij kon geen kant uit met haar kinderen.

Verwerende partij toont een totaal gebrek aan inlevingsvermogen in de situatie van verzoekende partij.

Servië slaagt er nog steeds in om vrouwen te beschermen tegen huiselijk geweld of geweld gepleegd door ex-partners: (eigen onderlijning)

(...)

Verwerende partij is bijzonder onredelijk te werk gegaan bij de beoordeling van het asielrelaas van verzoekende partij en heeft op geen enkel ogenblik rekening gehouden met het bijzonder kwetsbaar profiel van verzoekende partij en haar schrijnende situatie. Dat er maatregelen zouden zijn genomen door de Servische autoriteiten om de politionele en gerechtelijke diensten te 'professionaliseren' en corruptie aan te pakken, verandert niets aan het feit dat verzoekende partij onvoldoende bescherming geniet in haar land van herkomst tegen bedreigingen uitgaande van haar ex-partner die haar leven bedreigen en haar kinderen willen afpakken. Verwerende partij motiveert hier zelfs niet over."

2.2. Verzoekster vraagt gelet op het voorgaande om aan haar de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. In ondergeschikte orde vraagt zij om de bestreden beslissing te vernietigen.

2.3. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog geen stukken bij het verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat verzoekster de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar gesteld wordt dat in haren hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

3.3. Verzoekster stelt haar land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van problemen met en een vrees ten aanzien van de vaders van haar kinderen.

In de bestreden beslissing wordt echter terecht vastgesteld dat de geloofwaardigheid van deze verklaarde problemen en vrees op manifeste wijze wordt ondermijnd door verzoeksters kennelijk tegenstrijdige verklaringen dienaangaande. De motivering luidt in dit kader als volgt:

"Vooreerst kan er gewezen worden op enkele tegenstrijdigheden in uw opeenvolgende verklaringen met betrekking tot de recente problemen die u met de vaders van uw kinderen A. (...) en M. (...) zou gekend hebben. Toen u gevraagd werd om een overzicht te geven van alle feiten die geleid hebben tot uw vlucht uit Servië, verklaarde u aanvankelijk dat A.H. (...) u per telefoon had laten weten dat hij dit jaar [i.e. 2018] vrijgelaten zou worden uit de gevangenis en dat hij uw zoon van u zou afpakken (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Tijdens uw eerste onderhoud op het Commissariaat-generaal stelde u echter dat u sinds uw vertrek naar Duitsland, i.e. begin 2015, niets meer had vernomen van A. (...). De laatste keer dat hij uw zoon D. (...) opeiste was dan ook voordat u naar Duitsland vertrok. U

verklaarde bovendien op geen enkele manier nog contact met hem te hebben gehad de afgelopen jaren (CGVS 1, p. 12 en 15). U wist via het internet dat A. (...) in augustus 2018 zou vrijkomen (CGVS 1, p. 16). Geconfronteerd met uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken, ontkende u die zaken op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaard te hebben (CGVS 1, p. 19). Nochtans heeft u deze verklaringen ter goedkeuring ondertekend en gaf u ook bij aanvang van uw eerste onderhoud op het Commissariaat-generaal aan dat u geen opmerkingen had over uw onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken, waardoor uw rechtvaardiging geenszins overtuigt. Ook betreffende M.A. (...), de vader van Q. (...), lopen uw verklaringen uiteen. Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij u via de telefoon had laten weten dat hij uw dochter van u wou afpakken. Hij bracht deze boodschap ook via andere personen over (Vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Tijdens uw onderhoud op het Commissariaat-generaal daarentegen verklaarde u dat u geen vrees heeft voor uw dochter Q. (...) (CGVS 1, p. 18). U stelde in dit verband dat u na uw verblijf in Kosovo op geen enkele manier nog contact heeft gehad met M. (...). U heeft immers geen telefoonnummer van hem en ook op facebook bent u niet met hem bevriend (CGVS 1, p. 12 en 18). Geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen, vond u het bizar dat dergelijke zaken op de Dienst Vreemdelingenzaken genoteerd werden en kon u zich niet herinneren deze zaken gezegd te hebben (CGVS 1, p. 19). Ook deze argumenten houden geen steek aangezien u, zoals hierboven reeds vermeld, uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken ter goedkeuring ondertekende en u bij aanvang van uw onderhoud op het Commissariaat-generaal aangaf geen opmerkingen te hebben over uw gesprek op de Dienst Vreemdelingenzaken. Dergelijke tegenstrijdige verklaringen doen besluiten dat er aan uw recente problemen met de vaders van uw kinderen geen geloof gehecht kan worden."

Verzoekster slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Waar zij laat uitschijnen dat zij bij de DVZ haar verhaal niet mocht doen, dat zij daar steeds werd onderbroken, dat er daardoor klaarblijkelijk misverstanden zijn ontstaan en dat "verwerende partij" bij de DVZ een verkeerde versie van haar verklaringen registreerde, vindt dit namelijk niet de minste steun in het administratief dossier. Uit dit dossier blijkt dat aan verzoekster bij de DVZ bij het invullen van de vragenlijst de open vraag werd gesteld waarom zij dacht dat de vaders van haar kinderen deze kinderen van haar zouden afpakken en dat zij daarbij de kans kreeg om een kort overzicht te geven van alle feiten die leidden tot haar vlucht uit haar land van herkomst. Hierop legde verzoekster spontaan de voormelde, in de vragenlijst opgenomen verklaringen af. Vervolgens stelde verzoekster duidelijk dat zij geen andere problemen kende en kreeg zij de kans om nog iets toe te voegen (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.5., 3.7. en 3.8.). Verzoekster ondertekende de verklaringen die zij bij de DVZ aflegde uitdrukkelijk voor akkoord nadat deze aan haar werden voorgelezen in het Albanees. Hiermee bevestigde zij dat deze verklaringen juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen. Daarenboven verklaarde verzoekster tijdens het eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat zij geen opmerkingen had over het eerste gehoor dat bij de DVZ had plaatsgevonden. Zij stelde dat dit gehoor goed was en dat het gesprek aldaar gewoon en goed verliep. Tevens gaf zij aan dat zij er in het kort alle redenen kon vertellen die aanleiding gaven tot haar verzoek om internationale bescherming (administratief dossier, notities eerste persoonlijk onderhoud CGVS, p.3). Dat zij heden, na te zijn geconfronteerd met een negatieve beslissing, plots het omgekeerde beweert, kan dan ook bezwaarlijk ernstig worden genomen.

Voor het overige beperkt verzoekster zich ertoe om inzake A. te volharden in haar verklaringen zoals afgelegd bij het CGVS en inzake M. te volharden in haar verklaringen zoals afgelegd bij de DVZ. Hiermee doet verzoekster op generlei wijze afbreuk aan de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen deze verklaringen en haar overige gezegden.

Verder laat verzoekster de bestreden beslissing geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

"Ook de vaststelling dat A. (...) en M. (...) nooit legale stappen ondernomen hebben om uw kinderen te erkennen, het hoederecht over hen te bekomen of bezoekrecht af te dwingen (CGVS 1, p. 6, 8 en 15) bevestigt deze conclusie."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekster deze niet aanvecht, onverminderd overeind. Dat geen van haar ex-partners ooit enig aanstalten maakte om op legale wijze enige aanspraak op haar kinderen te doen gelden, ondermijnt nog verder de ernst en de geloofwaardigheid van hun beweerde wil om haar deze kinderen afhandig te maken.

Dat verzoeksters ex-partners verzoeksters kinderen zouden willen afnemen, kan gelet op het voorgaande niet worden aangenomen.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

"Voorts heeft u niet aannemelijk gemaakt dat, indien u bij terugkeer naar Servië met uw ex-partners toch nog problemen zou krijgen, u geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de in Servië beschikbare beschermingsmogelijkheden. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u in het verleden geen

klacht heeft ingediend (CGVS 1, p. 10). Uw motivatie om dit niet te doen, met name dat u problemen wilde vermijden (CGVS 1, p. 10 en 17), kan uw nalaten ter zake geenszins rechtvaardigen. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat in Servië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Servische autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Servische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie voldoende georganiseerd, bemand en uitgerust is om de nodige bescherming te kunnen bieden aan de bevolking en dat de kwaliteit van de politieonderzoeken erop vooruit gaat. De Servische justitie en magistratuur ondergingen de afgelopen jaren ingrijpende hervormingen gericht op het verbeteren van de kwaliteit en onafhankelijkheid ervan. Ofschoon er nog talrijke kritische kanttekeningen gemaakt kunnen worden bij het actuele rechtswezen in Servië, o.a. aangaande de politieke beïnvloeding die in het huidige systeem nog niet uitgesloten is, is de geboekte vooruitgang aanzienlijk te noemen en is de transparantie van het gerecht verhoogd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Uit dezelfde informatie blijkt dat er ook in de Preshevë-vallei mogelijkheden bestaan om in geval van problemen van gemeenrechtelijke aard klacht neer te leggen bij de multi-etnische politie (MEP), waarbij ook etnische Albanese agenten tewerkgesteld zijn. De MEP is ondergebracht binnen de bestaande politiestructuren en is belast met de reguliere politietaken in de Preshevëvallei. Uit de informatie blijkt dat de MEP haar politietaken in de haar toegewezen domeinen naar behoren vervult. Zo treedt de MEP op in situaties van huiselijk geweld, drugs (gebruik en smokkel), burenruzies, smokkel en diefstal, verkeersovertredingen, verkrachting, moord en andere gemeenrechtelijke feiten. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Servische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan o.a. bij het intern controleorgaan van Binnenlandse Zaken en de ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Servië aanwezig zijn. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon er ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, de nodige politieke wil aanwezig is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Servië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen getroffen heeft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden, dit via de nodige anticorruptiestrategieën en bijbehorende actieplannen. Servië beschikt ook over een anticorruptieagentschap dat onder meer toeziet op de implementatie van de maatregelen. De wil om corruptie te bestrijden leidde reeds tot arrestaties van meerdere, soms zelfs hooggeplaatste, functionarissen. In maart 2018 werd een nieuwe wet inzake de bestrijding van georganiseerde misdaad, terrorisme en corruptie van kracht, die voorziet in gespecialiseerde diensten, o.a. op gerechtelijk niveau, om corruptiezaken te onderzoeken en te vervolgen. De Servische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficiërs, de strijd tegen de georganiseerde misdaad en corruptie, de zogenaamde community policing, e.d.m. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw problemen met de vaders van uw kinderen in de loop van de jaren voor uw vertrek uit Servië en gelet op uw verklaringen dat uw broer u naar aanleiding van de problemen met de vaders van uw kinderen in maart 2018 heeft buitengezet (CGVS 2, p. 15), rijzen er dan ook stevige twijfels bij de geloofwaardigheid van de problemen met uw broer.

Hoe dan ook kan er, betreffende het feit dat uw broer u af en toe een mep verkocht (CGVS 2, p. 16-17), ook in dit verband verwezen worden naar de in Servië beschikbare beschermingsmogelijkheden, waarop u geen beroep heeft gedaan (CGVS 2, p. 16 en 17). Betreffende uw verklaringen bij terugkeer naar Servië nergens meer terecht te kunnen (CGVS 1, p. 9, 10, 16 en 18; CGVS 2, p. 15 en 17), kan er daarnaast op gewezen worden dat u in het verleden, telkens u problemen had, terug kon keren naar uw

ouderlijk huis, daar opgevangen werd en er steeds geruime tijd kon verblijven. Zo kon u na uw terugkeer uit Duitsland gedurende twee en een half jaar rustig in de woning van uw familie in Preshevë doorbrengen (CGVS 1, p. 15). Dat uw familie opeens besluit u niet meer te steunen en u en uw kinderen het huis uitzet, is dan ook weinig aannemelijk. In dit verband dient er verder benadrukt te worden dat uit uw verklaringen blijkt dat u in Preshevë (vermoedelijk) op een wachtlijst staat om een sociale woning te verkrijgen (CGVS 2, p. 14). Hoewel u dit niet zeker wist, stelde u dat u reeds driemaal een aanvraag indiende waardoor de lokale autoriteiten op de hoogte zijn van uw situatie (CGVS 2, p. 18). De door u beweerde corruptie bij het toewijzen van sociale woningen kon u niet ondersteunen met concrete voorbeelden en u erkende niet te weten of er in uw geval corruptie mee gemoeid was (CGVS 2, p. 14 en 15). Voorts dient er gewezen te worden op uw verklaringen dat u in geval van nood steeds terecht kon bij uw twee zussen. U verklaarde in dit verband uitdrukkelijk dat uw zussen uw steun zijn. Wanneer u problemen kende met uw broer, kon u steeds bij hen terecht om er enkele dagen te verblijven. Bovendien gaven zij u geld om in Macedonië op vakantie te gaan waarna u overigens steeds opnieuw introk in de woning van uw broer en betaalden ze uw vlucht naar Duitsland in 2015 en uw vlucht naar België in 2018. Ook kon u voordat u naar België afreisde nog een week bij hen inwonen (CGVS 2, p. 4, 5, 6, 15, 16 en 17). Gevraagd of er geen tijdelijke regeling mogelijk was met uw broer en uw twee zussen in afwachting van het verkrijgen van een sociale woning, stelde u dat dit niet kon. Als enige reden hiervoor gaf u aan dat u problemen had met de vader van uw zoon (CGVS 2, p. 17 en 18). Gezien er, zoals hierboven reeds aangetoond, geen geloof gehecht kan worden aan deze recente problemen, overtuigt uw rechtvaardiging niet. Vanuit België onderhoudt u bovendien contact met uw familie (CGVS 1, p. 11; CGVS 2, p. 3). Voorts blijkt uit niets dat u geen toegang zou hebben tot de arbeidsmarkt om zodoende zelf te kunnen voorzien in uw levensonderhoud. Zo stelde u in Servië nooit gewerkt te hebben omdat dat niet nodig was (CGVS 1, p. 13). U bent ook nooit gaan solliciteren op de private arbeidsmarkt en schreef u nooit in bij een uitzendkantoor. Nochtans stelde u dat vrouwen werk kunnen vinden in het ziekenhuis of in de scholen (CGVS 2, p. 10). U ging enkel naar het arbeidsbureau om administratief in orde te zijn opdat u uw uitkering kon krijgen (CGVS 2, p. 13 en 14). Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat de Servische overheid haar onderdanen steun aanbiedt in de vorm van verschillende uitkeringen, zoals ook blijkt uit uw verklaringen dat uw vader een pensioen had, dat uw moeder na zijn overlijden hiervan verder kon genieten, dat uw broer en uw schoonzus een uitkering krijgen omwille van zijn arbeidsongeschiktheid en dat u persoonlijk een maandelijkse toelage kreeg van de gemeente Preshevë (CGVS 2, p. 7, 8 en 12). Dit wordt bevestigd in het door u neergelegde schrijven van de sociale dienst van de gemeente Preshevë d.d. 7 september 2018 waaruit blijkt dat u tussen 2011 en 2018 van deze instantie een uitkering toegewezen kreeg. Dat deze uitkering slechts 130 tot 150 euro bedroeg (CGVS 2, p. 11 en 12), wat naar uw mening onvoldoende is om te kunnen leven (CGVS 2, p. 18), doet geen afbreuk aan de vaststelling dat de overheid de Servische bevolking daadwerkelijk hulp en ondersteuning aanbiedt. Uit niets blijkt dan ook dat u bij terugkeer naar Servië nergens terecht zou kunnen of dat er in Servië voor u geen of onvoldoende mogelijkheden zouden zijn om een zelfstandig leven uit te bouwen."

Verzoekster slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Met de loutere herhaling en benadrukking van haar eerdere verklaringen omtrent haar profiel, situatie en problemen, doet zij geheel geen afbreuk aan de voormelde, inzake deze verklaringen gedane vaststellingen en de aangehaalde motieven inzake de in haren hoofde voorhanden zijnde mogelijkheden tot ondersteuning, bescherming en zelfstandigheid.

Dat met haar verklaringen, profiel, problemen en situatie geen rekening zou zijn gehouden, vormt verder een loutere en aperte miskenning van de voormelde vaststellingen en motieven. Ook hiermee kan verzoekster deze vaststellingen en motieven geenszins ontcrachten.

Dat vrouwen in Servië (kunnen) worden blootgesteld aan vormen van discriminatie en huiselijk geweld, betreft voorts een gegeven dat in de informatie waarop voormelde motieven steunen en die is opgenomen in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier reeds terdege in rekening wordt gebracht. De door verzoekster aangehaalde informatie ligt met de door verweerder gehanteerde informatie dan ook volledig in lijn en doet hieraan op generlei wijze afbreuk. Dat er op het vlak van vrouwendiscriminatie en huiselijk geweld in Servië nog ruimte voor verbetering is, is echter niet voldoende om te besluiten dat er voor verzoekster in dit land geen bescherming in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet voorhanden zou zijn. Artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt in dit kader dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft. De bescherming door de nationale autoriteiten moet daadwerkelijk maar niet absoluut zijn en hoeft geen bescherming tegen elk feit begaan door derden te bieden (RvS 12

februari 2014, nr. 226.400). Gelet op de voormelde, omstandige motivering en de informatie waarop deze motivering schraagt, dient *in casu* te worden besloten dat de Servische autoriteiten redelijke maatregelen in de zin van artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet nemen, dat zij aan hun onderdanen de nodige bescherming en ondersteuning bieden en dat aangenomen kan worden dat verzoekster, rekening houdende met haar verklaringen en profiel, zich bij eventuele problemen toegang kan verschaffen tot de nodige bescherming en ondersteuning vanwege haar nationale overheden.

De door verzoekster neergelegde documenten, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekster overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

3.4. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Verzoekster toont gelet op de hoger gedane vaststellingen evenmin aan dat in haren hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.6. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT